

Kaihon virtaa

Mauri Laakkonen

Kaihon virtaa

Kaihon virtaa

Kaihon virtaa

Mauri Laakkonen

Kaihon virtaa

runoja

Kaihon virtaa

Runot: Mauri Laakkonen

Runojen valinta: Sanna Kaihovirta

*Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki, bod@bod.fi*

*Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa*

ISBN: 978-952-80-9577-4

Johdanto

Teuvalainen ystäväni kommentoi luettuaan vuoden 2024 runokoosteeni 622 runosta noin puolet:

"Hei Mauri! Nyt on puolet runoista "makusteltu ja märehditty" ja kahteen kasaan jaettu; Cillen rakkaat ja riemuisat muistelot ja itseleni tähän hetkeen kolahtaneet; uupuneen ulinat tai masentuneen manifesti." Ja päästyään kirjan loppuun:

"Non niin, olen kahlannut runot läpi, nauttien paperilehtisten kahinasta jaloissani. Pitkä aika tässä kului, kun en pysty kauaa järkevästi runoja sisäistämään kerrallaan. Mielenkiintoinen puuha."

Lämmin kiitos Sanna. Valinnoistasi syntyi kaksi kirjaa, joista toinen kantaa nimeä *"RunoCille"* ja itsellesi tekemäsi valinnat *"Kaihon virtaa"*.

Hausjärvellä huhtikuussa 2025

Mauri Laakkonen

Lukijalle

Lukuisten läheisten, ystävien ja tuttavien elämää on viime aikoina sävyttäneet sairaudet, työuupumus ja monet muut elämää ravistavat asiat, mm. pandemia ja Ukrainan sota.

Niiden myötä koemme pelkoa, surua, ahdistusta, masennusta. Kaipaamme päiviin, jolloin kaikki oli niin sanotusti hyvin.

Huomaan, että runoihini on hiipinyt kuin salaa melankolisia ja kaihoisia sävyjä, mutta myös toivo paremmasta.

Kaiho: ikävä, kaipaus, nostalgia

*Viehtymys
ihastus
rakkaus*

*sitäkö tunnen
siihenkö lankean
tarraudun
jotta jotakin olisin*

*merkitys
syntyy ja kasvaa
tunteesta
olla jotakin
jollekin
joillekin
itselleen*

*jos osaa
rakastaa itseään
avaa ovet, kyvyn
rakastaa muita*

2

*Korkealle yltää matalalta
matalalta syvälle sukeltaa
nousee rannalta lintu lentoon
kala syvyydestä veden pintaan
yllä lennon kuvajainen
alla uinnin varjot vainen
kohtaavat siivekäs ja uiva
alkaa lentävän aamiainen*

3

*Minä ihmisvirran yksi pisara
valun kohti arvoituksellista huomenta.
Kuten niin usea, pohdin tuskan hiki otsalla
miksi pitää olemassa olevaa tietoisesti tuhota.*

.... ja ihmisarvoa polkea

*Enemmän kuin iäti
jota on mahdoton määritellä*

*Ei sinänsä hölmömpi ajatus
olla keskenkasvuinen ja oppimaan valmis*

*Voihan sitä miettiä päänsä puhki
määritelmää, jota yrittää ymmärtää*

*Kun sitten herää taas huomenna
saman pulmansa eteen
tietää että on oppimista*

*Ja samalla tietää, ettei elä ikuisesti
vaikka pulma jatkuisi iäti*

*Yön jälki kasvoillani
uni jätti merkkinsä
turpeat silmäluomet
ja katseen, jonka kirkastumista odotan
odotan, että unen verhot haihtuvat
että kehon harras velttous kohentuisi
aktiivisuus valtaisi lihakset
ja silmät näkisivät
arkisen, muka tärkeän*

Lukuisten läheisten, ystävien ja tuttavien elämää on viime aikoina sävyttäneet sairaudet, työuupumus ja monet muut elämää ravistavat asiat, mm. pandemia ja Ukrainan sota.

Niiden myötä koemme pelkoa, surua, ahdistusta, masennusta. Kaihaamme päiviin, jolloin kaikki oli niin sanotusti hyvin.

Huomaan, että runoihini on hiipinyt kuin salaa melankolisia ja kaihoisia sävyjä, mutta myös toivo paremmasta.

Runojen valinta Sanna Kaihovirta.
Kannen kuva Mauri Laakkonen.

BoD

